

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

man må tage stilling til. Det vil efter min opfattelse være forskelligt på de forskellige tidspunkter, hvad man behøver at lovgive om, netop under hensyn til hvad organisationerne selv kan ordne, men det forekommer mig, at på dette område, hvor det gælder at værne sundheden og at forebygge ulykkestilfælde, kan man af forskellige grunde ikke uden videre overlade det til organisationerne, dels fordi organisationerne væsentligst må være indstillede på økonomiske kampe, økonomiske overenskomster, og dels fordi de på mange af områderne ikke kan have den tilstrækkelige erfaring og den tilstrækkelige autoritet. Jeg mener, at det er nødvendigt, at man har en lovgivning, og at man har et uafhængigt tilsyn, men jeg vil gerne med det samme fastslå, at en lovgivning på dette område absolut ikke er tilstrækkelig. For at få en virkelig effektiv arbejderbeskyttelse gennemført er både arbejdsgivernes og arbejdernes medvirken stærkt tiltrængt. Der har da også i historien været mange arbejdsgivere, som har været foregangsmand på dette område og har virket stærkt fremmende på en effektiv arbejderbeskyttelse.

Når jeg ser på det foreliggende lovforslag, vil jeg først udtale tilslutning til det værdifulde i, at man har sammenarbejdet en hel del love og forskrifter, som ellers var spredt forskellige steder. Det giver i sig selv en gavnlig oversigt.

Hvad indholdet angår, vil jeg først se på det område, der falder ind under loven. Det forekommer mig indlysende, at det område, der falder ind under den nuværende fabrikløvgivning, ikke er tidssvarende, vi kan f. eks. sammenligne med Sverige, Norge og England, de har ikke en så snæver afgrænsning af det, der kommer ind under arbejdstilsynet. Således som fremhævet af andre ærede ordførere er der på områder, som ikke er under tilsynet, en særlig stor ulykkesfare, f. eks. indenfor bygge- og anlægsvirksomhed. Der er nævnt kontorer. Man kan naturligvis sige, at der er ikke så stor en ulykkesfare, men det er dog ikke ubekendt, at man også der ofte træffer overfyldte, mørke og dårligt ventilerede lokaler.

Det er ikke usædvanligt, at fabriktilsynets personale ser sådanne tilfælde; det kan f. eks. komme ud for en dame siddende i et lille bitte afskildret rum uden spor af lys. der bliver spurgt, om vi ikke kunne blande os i de sager, men fabriktilsynet må sige: Det har vi ikke noget med at gøre; det, der ligger udenfor det afskildrede rum, kan fabriktilsynet blande sig i, kun det falder ind

under dets område. Det viser, hvor irrationel den afgrænsning er, som den nuværende fabrikløvgivning bygger på. Også det svingende arbejderantal gør forholdet meget vanskeligt. En virksomhed kan det ene øjeblik ligge på den ene side af grænsen og i det næste øjeblik på den anden side af grænsen. Det er et forhold, som udenforstående har meget, meget vanskeligt ved at forstå, de synes, det er en uensartet behandling af iøvrigt ensartede virksomheder.

Jeg er derfor ganske enig i, at det nuværende område bør udvides, men jeg er ikke så sikker på, at det område, som efter lovforslaget bliver inddraget under arbejderbeskyttelseslovgivningen, er det absolut rigtige. Det forslag, vi i dag står overfor, er jo i alt væsentligt udarbejdet af folk, som har kendskab til de områder, der i øjeblikket er under fabriktilsynet. I arbejdsrådet findes ganske vist også andre repræsentanter, men det altovervejende flertal er folk med kendskab til de områder, der i øjeblikket er under fabriktilsynet, og man har derfor ikke garanti for, at man har været tilstrækkelig klar over konsekvenserne og virkningerne af den udvidelse, man foreslår, og man har ikke helt kunnet overse alle de praktiske vanskeligheder, som følger med en sådan udvidelse. Jeg må derfor tage forbehold overfor den foreslåede udvidelse. Når vi kommer længere frem i arbejdet, er jeg ikke ganske sikker på, at mit parti vil være helt enig med mig i, hvor langt man bør gå med hensyn til områdets udvidelse.

Med hensyn til indholdet af bestemmelserne i loven — bortset fra området — vil jeg foreløbig se bort fra arbejdstidsbestemmelserne og kun beskæftige mig med det, jeg i snævrere forstand kalder det arbejderbeskyttende, det, der er udtrykt i § 5 i lovforslaget om, at

„arbejdsgiveren skal sørge for, at arbejderne er tilbørlig værnede mod sundhedsskadelige påvirkninger eller ulykkestilfælde på arbejdsstedet, og at arbejdet foregår på forsvarlig måde og under iøvrigt betryggende forhold“.

Det tror jeg er et princip, der ikke vil kunne blive stor uenighed om.

Indenfor det afsnit, som handler om, hvordan man imødegår bedriftsfarer, forekommer det mig ikke, at der er mange realitetsændringer i forhold til de regler, der gælder i øjeblikket for det område, som er under fabriktilsynet. Det, som sker ved lovforslaget, er, at man tager konsekvensen af den udvikling, der har fundet sted, siden man fik den forrige fabrikløvgivning. Man har taget